

различни за разнитѣ мѣста. Освенъ това, почвата е населена съ милиарди невидими дребни същества — животинки, бактерии, гъби и др. Тѣзи дребни същества съставятъ живота на самата почва и сж отъ голѣмо значение за добритѣ качества на почвата.

Освенъ минералната маса, хумуса и почвенитѣ микроби, като важни съставни части на почвата сж водата и почвениятъ въздухъ. Безъ водата не може нито едно растение, а почва безъ въздухъ е клисава, студена и неплодна.

Почвата, тъй както си е създадена отъ природата, или цѣлината, не е годна за културнитѣ растения. Тѣзи растения безъ добра обработка, безъ почистване на плевелитѣ, скоро се измѣстватъ отъ диворастещитѣ растения. Последнитѣ сж по-добре приспособени да се нагаждатъ споредъ условията на мѣстото и почвата. За културнитѣ растения човѣкътъ трѣбва да избира мѣстото и да приготвява почвата.

Освенъ добрия съставъ и строежъ на почвата, за вирѣне на културнитѣ растения необходимо е въздействието на въздуха, влагата и топлината. Това въздействие подобрява почвата и повишава нейното плодородие.

Зимниятъ студъ разтрошава буцитѣ, и почвата се разбива на бучки. Поизсѣхне ли напролѣтъ нивата, може да се оре и да се направи добъръ посѣвъ. Ако, обаче, почвата е още мокра, оре се мжно, лепи се по плуга и се сбива на буци.

Почвенитѣ микроби могатъ да подобряватъ почвата само презъ топлото годишно време. Тѣ могатъ да се развиватъ, ако иматъ достатъчно храна, топлина и влага и ако не сж лишени отъ достъпъ на въздуха. Храна добиватъ отъ хумуса, отъ оборския торъ, отъ заораното стърнище и отъ гниещитѣ плѣвели. Всички животински и растителни опадъци се разлагатъ отъ тѣхъ, като по този начинъ хранителнитѣ за растенията вещества се освобождаватъ.

Най-добри условия за развитие тѣзи мѣнички организми намиратъ въ добре обработената угарь.

Въ угарьта се запазва най-добре влагата, защото именно разроханата поврхностъ препятствува на изпарението и защото нѣма по нея растения, които да изсмукватъ и изпаряватъ влагата. И понеже почвата на угарената нива не е засѣнчена, нейната топлина е най-голѣма.

Тежкитѣ почви сж често влажни, студени и слабо деятелни. Поради това и разложението на органическитѣ опадъци става бавно, поради което въ тѣзи почви се набира повече хумусъ. Такива почви иматъ много тънки капиларни каналчета, по които се по-